

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાતની ઉચ્ચ અદાલત, અમદાવાદ

ક્રિમિનલ અપીલ (દોષસિદ્ધિ વિરુદ્ધ) નંબર:૨૧૫૮/૨૦૦૮

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એસ. જી. શાહ

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાવારપત્રોના રિપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની પરવાનગી આપવામાં આવે છે?	
૨.	રિપોર્ટર્સને સંદર્ભિત કરવાં કે નહિ?	
૩.	શું ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવાં ઇચ્છે છે?	
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન કે તેનાં હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમ સબબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ કાયદાકીય પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	

=====

મનુભાઈ ઢેડીયાભાઈ રાઠવા.... અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય.... સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નંબર ૧ તરફે શ્રી હાર્દિક બી. શાહ, વકીલ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નંબર ૧ તરફે શ્રી કે. એલ. પંડ્યા,
એ.પી.પી.

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એસ. જી. શાહ

તારીખ: ૧૭/૦૩/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી હાર્દિક શાહ અને સામાવાળા તરફે વિદ્વાન એ.પી.પી. શ્રી પંડ્યાને સાંભળ્યા. ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલા તમામ નિવેદનો અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ ધરાવતી પેપર બુકના સ્વરૂપમાં રેકૉર્ડનું અવલોકન કર્યું.

૨. અપીલકર્તા દ્વારા સેસન્સ કેસ નંબર ૨૦૦૭ નો ૧૬૩ માં ગોધરા ખાતેના

વિદ્વાન સેસન્સ જજ, પંચમહાલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ ચુકાદો અને હુકમ તારીખ ૨૪/૭/૨૦૦૮ ને પડકારવામાં આવ્યો છે. આવા વાદગ્રસ્ત ચુકાદા દ્વારા, સેસન્સ કોર્ટે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૭૬ હેઠળના ગુના માટે ૧૦ વર્ષની સખત કેદની મહત્તમ સજા અને રૂ. ૧,૦૦૦/- નો મહત્તમ દંડ ફટકાર્યો છે અને સદર દંડની ચુકવણી ન કરવાના કસૂરમાં ૩૦ દિવસની કેદ ભોગવવાની સૂચના આપી છે અને ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળના ગુના માટે પાંચ વર્ષ અને ત્રણ વર્ષની ઓછી સજા માટે પણ દોષિત ઠેરવ્યા છે. અપીલકર્તાને ટ્રાયલ પેન્ડિંગ હોય તે દરમિયાન અને આ અપીલ પેન્ડિંગ હોય તે દરમિયાન જામીન પર મુક્ત કરવામાં આવ્યા નથી. તેથી, જ્યારે તેમની તારીખ ૧૮/૭/૨૦૦૭ ના રોજ ધરપકડ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે હવે તેઓ સાત વર્ષથી વધુની કેદ ભોગવી ચૂક્યા છે. તેથી, અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી છે કે આ સજાને ઓલરેડી ભોગવેલી કેદની મર્યાદા સુધી ઘટાડવા માટેનો યોગ્ય કેસ છે અને તે હેતુ માટે તેઓ રાજ કુમાર ઉર્ફે રાજુ ચાદવ ઉર્ફે રાજ કૌમાર ચાદવ વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર, જે [૨૦૦૬] ૯ સિકોટી (એસ.સી.સી.) ૫૮૯ પર અહેવાલ થયેલ છે તેના કેસમાં આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર આધાર રાખી રહ્યા છે. જો આપણે આવા ટાકેલા ચુકાદાનું અવલોકન કરીએ, તો એ સાચું છે કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સજાને સાત વર્ષથી ઘટાડીને ઓલરેડી ભોગવેલા સમયગાળા સુધી કરી હતી, જે આશરે સાડા ત્રણ વર્ષ એટલે કે ૫૦% જેટલો હતો. યોગ્ય આદર સાથે, જો આપણે આવા

ચુકાદાનું અવલોકન કરીએ, તો તે ખૂબ જ નાનો ચુકાદો છે જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા માત્ર એક જ મુદ્દા પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે કે જ્યારે એફ.આઈ.આર. નોંધાવવામાં ત્રણ દિવસનો વિલંબ થયો હોય અને જ્યારે ભોગ બનનારની તપાસ કરનાર ડોક્ટરે જુબાની આપી હોય કે તેણીને ભોગ બનનાર પર બળાત્કારના કૃત્યનો કોઈ પુષ્ટિ કરતો પુરાવો મળ્યો નથી, ત્યારે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે તેને વિશિષ્ટ હકીકતો અને સંજોગો તરીકે ગણ્યા અને સજા ઘટાડવાનું યોગ્ય માન્યું. તેથી, માત્ર અહેવાલ થયેલા કેસમાં સજામાં ઘટાડો થવાને કારણે, એવું કહી શકાય નહીં કે આવા તમામ કેસોમાં, આવી વિશિષ્ટ હકીકતો અને સંજોગો, એટલે કે, બળાત્કાર ગુજારવા સંબંધિત પુરાવાની બિન-ઉપલબ્ધતાને ધ્યાનમાં લીધા વિના સજા ઘટાડી શકાય.

૩. રવિન્દર વિ. સ્ટેટ ઓફ એમ.પી., જે [૨૦૦૬] ૯ સિકોટી (એસ.સી.સી.) ૫૯૦ પર અહેવાલ થયેલ છે અને રામ કુમાર વિ. સ્ટેટ ઓફ હરિયાણા, જે [૨૦૦૬] ૪ સિકોટી (એસ.સી.સી.) ૩૪૭ પર અહેવાલ થયેલ છે તેના કેસોમાં આપવામાં આવેલા નિર્ણયો અને કિમિનલ અપીલ નંબર ૨૦૦૯ નો ૨૪૪ માં આપવામાં આવેલા ચુકાદામાં પણ આવી જ પરિસ્થિતિ છે. આવા ચુકાદાઓનો સંદર્ભ આપતી વખતે, ડિવિઝન બેન્ચે, કિમિનલ અપીલ નંબર ૨૦૦૯ નો ૨ ૪ માં, જોકે યોગ્ય રીતે અવલોકન કર્યું છે કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પણ આવા ચુકાદામાં ન્યાયીપણે સ્વીકાર્યું છે કે કોઈ ચોક્કસ માળખાગત ફોર્મ્યુલા

હોઈ શકે નહીં અને સજા અને તેનો ઘટાડો માત્ર દરેક કેસના સંજોગો પર આધાર રાખે છે. તેથી માત્ર એટલા માટે કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે કેટલાક કેસોમાં સજા ઘટાડી છે, એવું કહી શકાય નહીં કે આવા તમામ કેસોમાં રેકૉર્ડ પરની હકીકતો, સંજોગો અને પુરાવાઓને ધ્યાનમાં લીધા વિના, આરોપીઓ માત્ર એટલા માટે સજામાં ઘટાડા માટે હકદાર છે કારણ કે તેઓ નોંધપાત્ર સજા ભોગવી ચૂક્યા છે.

૪. તેની સામે, જો આપણે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા સતીષકુમાર જયંતીલાલ દબગર વિ. ગુજરાત રાજ્યના કેસમાં ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૨૦૧૩ નો ૨૩૦ માં તારીખ ૧૦/૩/૨૦૧૫ ના રોજ આપવામાં આવેલા ચુકાદાનું અવલોકન કરીએ, તો એ સ્પષ્ટ થાય છે કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્પષ્ટપણે પુષ્ટિ કરી છે કે બળાત્કારના કેસમાં સજા ઘટાડવા માટે પ્રેમ સંબંધ અથવા સગીર વયની છોકરીની સંમતિ એ હળવા કરનારા સંજોગો નથી.

૫. ઉપર ઉલ્લેખિત કાનૂની સ્થિતિના સંદર્ભમાં, જો આપણે સામસામેની રજૂઆતો પર વિચાર કરીએ, તો હકીકત એ રહે છે કે આરોપી, જેની ઉંમર આશરે ૪૦ વર્ષની છે, તે ભોગ બનનારના પિતા ફરિયાદીનો પિતરાઈ ભાઈ છે અને તે પરિવારના સભ્યો માટે ભગવાનની પૂજા કરવાનું કામ કરે છે અને તે રીતે સમુદાયના બ્રાહ્મણ અથવા ગોર તરીકે કામ કરે છે. તેણે ત્રણ પત્નીઓને

છૂટાછેડા આપ્યા પછી ઓલરેડી ચાર વખત લગ્ન કર્યા છે અને તેને આશરે ૧૩/૧ 4 વર્ષની ઉંમરનો એક પુત્ર છે. તે પરિવારનો સભ્ય હોવાને નાતે ફરિયાદીના ઘરે જતો હતો. તે રીતે ફરિયાદીના ઘરે તેને મુક્ત પ્રવેશ હતો. એવું પણ આગળ બહાર આવ્યું છે કે તારીખ ૩/૬/૨૦૦૭ ના રોજ ફરિયાદીની પત્ની જે ભોગ બનનારની માતા છે તે તેના વતન ગઈ હતી અને તારીખ ૬/૬/ 2 ૦૦૭ ના રોજ આરોપી ફરિયાદીના ઘરે ગયો હતો અને તેની પુત્રીને લાલચ આપીને તેનું અપહરણ કર્યું હતું અને જ્યારે ફરિયાદી અને તેના પરિવારના સભ્યોએ તેના નિવાસસ્થાને અને અન્ય સ્થળોએ તપાસ કરી, ત્યારે તે બંને મળી આવ્યા ન હતા, પરંતુ ૨૦ દિવસ પછી તેઓએ ભોગ બનનાર અને આરોપીને બરોડાના બસ સ્ટેન્ડ પરથી શોધી કાઢ્યા હતા. ત્યારબાદ ભોગ બનનારને ઘરે પરત લાવવામાં આવી હતી, જ્યારે આરોપી ભાગી જવામાં સફળ રહ્યો હતો. ઉપરોક્ત વાર્તા જાહેર કરતી ફરિયાદના આધારે, કેસની તપાસ કરવામાં આવી હતી અને ચાર્જશીટ ફાઈલ કરવામાં આવી હતી અને આરોપીને દોષિત ઠેરવી ઉપર મુજબ સજા કરવામાં આવી હતી.

૬. રેકૉર્ડ દર્શાવે છે કે ટ્રાયલ દરમિયાન, આરોપીએ સદર પંચનામામાંની કેટલીક લીટીઓ સિવાયના ચોક્કસ પંચનામાઓ સ્વીકાર્યા છે, જે આરોપી અને ભોગ બનનારના સંદર્ભમાં ઘટનાની હકીકતલક્ષી વિગતો જાહેર કરે છે અને તેથી, જ્યારે અન્યથા પણ પંચનામામાં આવા નિવેદનોને અદાલત સમક્ષ પુરાવા તરીકે ગણી

શકાય નહીં, ત્યારે હકીકત એ રહે છે કે બાકીના પંચનામા ઓલરેડી અપીલકર્તા આરોપી દ્વારા સ્વીકારવામાં આવ્યા છે. જ્યારે ભોગ બનનારની તપાસ કરનાર ડોક્ટરે અસ્થિકરણ કસોટી (ઓસિફિકેશન ટેસ્ટ) ના આધારે તારીખ ૧૮/૭/૨૦૦૭ ના પ્રમાણપત્ર દ્વારા પ્રમાણિત કર્યું છે કે ભોગ બનનારની ઉંમર આશરે ૧૫ વર્ષની છે. જ્યાં સુધી આવી ઉંમરનો સંબંધ છે, અપીલકર્તાએ પુરાવામાં વિસંગતતા દર્શાવવાનો પ્રયાસ કર્યો છે કે જુબાનીમાં, ફરિયાદીએ ભોગ બનનારની જન્મતારીખ ૨૨/૧૧/૧૯૯૧ તરીકે જાહેર કરી છે; જ્યારે તેની ફરિયાદમાં, તેણે ભોગ બનનારની જન્મતારીખ ૧૭/૩/૧૯૯૨ તરીકે જાહેર કરી છે. જોકે, ભોગ બનનારનું જન્મતારીખનું પ્રમાણપત્ર રેકૉર્ડ પર આંક ૧૦ પર સાબિત થયેલું છે જેમાં ભોગ બનનારની જન્મતારીખ ૨૨/૧૧/૧૯૯૧ દર્શાવવામાં આવી છે, જે ફરિયાદી દ્વારા આંક ૮ પરની તેમની જુબાનીમાં જાહેર કરવામાં આવી છે. તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય રીતે ધ્યાનમાં લીધું છે કે કોઈપણ સંજોગોમાં ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી ઓછી છે. તેથી, આ બે મુદ્દાઓમાંથી એક પણ અપીલકર્તાની તરફેણમાં નથી કે જેથી તેઓ ગુનાસિદ્ધિમાંથી મુક્ત થઈ શકે અથવા સજામાં ઘટાડો મેળવી શકે.

૭. ઉપરોક્ત મૂળભૂત માહિતીના પ્રકાશમાં, જો આપણે રેકૉર્ડ પરના આરોપ અને પુરાવાઓનું અવલોકન કરીએ, તો એ સ્પષ્ટ થાય છે કે અપીલકર્તા પર ધ ઈન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળ ગુના કરવા બદલ

આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે કે તેણે ૧૬ વર્ષથી ઓછી ઉંમરની છોકરીનું અપહરણ કર્યું, તેણીના માતાપિતાની સંમતિ વિના તેણીને જુદા જુદા સ્થળોએ રાખી અને તેણી પર બળાત્કાર ગુજાર્યો. જો આપણે પુરાવાઓનું અવલોકન કરીએ, તો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૧ નવીનભાઈ નાનસિંહભાઈ રાઠવા જે ભોગ બનનારના પિતા છે, તેમણે આંક ૮ પર આરોપી દ્વારા કરાયેલા દુષ્કૃત્યો વિશે સ્પષ્ટપણે જુબાની આપી છે. સંક્ષિપ્તતા ખાતર, આવી જુબાનીની મહત્વની સામગ્રી અહીં પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી નથી પરંતુ ઓછામાં ઓછું અહીં એ યાદ રાખવું જરૂરી છે કે સાક્ષીએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે તેમને ભોગ બનનાર દ્વારા જાણ કરવામાં આવી હતી કે આરોપીએ તેણી પર બળાત્કાર ગુજાર્યો છે. આવી હકીકતોને ધ્યાનમાં લેતા, ફરિયાદી દ્વારા એફ.આઈ.આર. અને તેમની જુબાનીમાં ભોગ બનનારની જન્મતારીખ જાહેર કરવામાં આવેલો તફાવત આરોપીને નિર્દોષ છોડવા માટે મદદ કરશે નહીં કારણ કે પિતા પોતાની સગીર પુત્રીના અપહરણ અથવા ઉઠાવી જવાને કારણે ભારે દબાણ હેઠળ હોવાથી વાસ્તવિક જન્મતારીખ જાહેર કરવાનું ભૂલી ગયા હોય તે શક્ય છે અને જ્યારે તેમને કુલ ચાર સંતાનો હોય. જો આપણે તેમની ઊલટતપાસ સહિતની સમગ્ર જુબાનીનું અવલોકન કરીએ, તો એ સ્પષ્ટ થાય છે કે સાક્ષીએ કેટલીક હકીકતો સ્વીકારી છે, પરંતુ તે જ સમયે જ્યારે આરોપી તેના દ્વારા કરાયેલા ગુનાના સંબંધમાં તેના પુરાવાનું કોઈપણ પ્રકારે ખંડન કરી શક્યો નથી, ત્યારે કેટલીક વિસંગતતાઓ અથવા હકીકતલક્ષી વિગતોનો સ્વીકાર નિર્દોષ છૂટકારાની પુષ્ટિ

કરી શકે નહીં.

૮. આંક ૧૧ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૨ ડો. આર. આર. ગુપ્તા છે, જેમણે ભોગ બનનારની તપાસ કરી છે અને પ્રમાણિત કર્યું છે કે ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી ઓછી છે. તેમની જુબાની અને અદાલત સમક્ષ તેમના દ્વારા સાબિત કરાયેલા દસ્તાવેજોને નકારવાનું કોઈ કારણ નથી જે પુષ્ટિ કરે છે કે ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી ઓછી હતી. આ સાક્ષીની ઊલટતપાસ દરમિયાન ખંડન કરતો કોઈ પુરાવો સામે આવ્યો નથી અને તેથી, તે પડકાર્યા વિનાનો રહે છે.

૯. સૌથી મહત્વની જુબાની ભોગ બનનારની પોતાની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૩ તરીકે આંક ૨૨ પર છે, જેમાં તેણીએ ફરિયાદની પુષ્ટિમાં સમગ્ર વાર્તા વર્ણવી છે કે આરોપી તેનો કાકો/મામો થાય છે અને તેણે તેણીને લગ્નની લાલચ આપીને તેનું અપહરણ કર્યું હતું અને તે તેણીને પોતાની બાઈક પર બરોડા લઈ ગયો હતો અને ત્યારબાદ બસમાં અમદાવાદ અને રાજસ્થાન સુધી લઈ ગયો હતો જ્યાં તેઓ હોટેલમાં રોકાયા હતા અને કઈ રીતે આરોપીએ તેણી પર બળાટકાર ગુજાર્યો હતો. તેણી દ્વારા એવું પણ જણાવવામાં આવ્યું છે કે આરોપીએ ભાડે ઘર રાખ્યું હતું, પરંતુ એકવાર જ્યારે તેઓ બરોડા આવ્યા, ત્યારે તેઓ તેના પિતા અને સમાજના અન્ય લોકો દ્વારા પકડાઈ ગયા. જોકે બચાવપક્ષ એવા કેસ સાથે

સામે આવ્યો છે કે ત્યાં સંમતિ હતી અને જ્યારે ઉંમર સરહદ પર હોય, ત્યારે સજા ઘટાડવા માટે તેના પર વિચાર કરી શકાય અને જો આપણે ભોગ બનનારની જુબાનીનું અવલોકન કરીએ, તો એ સ્પષ્ટ થાય છે કે તેણીએ બળાત્કારનો ગુનો આચરવા માટે પોતાની પર થયેલી બળજબરી અને દબાણનું સ્પષ્ટપણે વર્ણન કર્યું છે. તેથી, ભોગ બનનારે તેની ઊલટપાસમાં સ્વીકાર્યું હોય કે તેણી આરોપીના પ્રેમમાં પડી હતી, તો પણ ભોગ બનનાર સગીર હોય ત્યારે આવા પ્રેમને સંમતિ તરીકે ગણી શકાય નહીં. જોકે, તેણીએ એ દરખાસ્તનો સ્પષ્ટપણે ઈનકાર કર્યો છે કે જ્યારે તેઓ તેમના ગામથી દૂર હતા ત્યારે તે અન્ય લોકો વચ્ચે આરોપીને પોતાના પતિ તરીકે ઓળખાવતી હતી. તેણીએ એ વાતનો પણ ઈનકાર કર્યો હતો કે તે આરોપીની પત્નીની જેમ વર્તતી હતી. તેથી, આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆત કે પક્ષકારોના સમુદાયમાં એવી પ્રથા છે કે જ્યારે તેઓ સંમતિથી સાથે રહે છે, ત્યારે તેઓને પતિ-પત્ની તરીકે ગણવામાં આવે છે, તેને નિર્દોષ છોડવા માટે અથવા સજા ઘટાડવા માટે ભોગ બનનારની સંમતિ તરીકે ગણી શકાય નહીં.

૧૦. આંક ૨૫ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૪ રમેશભાઈ હરિજન છે, જેઓ ઉદવા ગામના તલાટી છે, જેમણે જન્મતારીખનું પ્રમાણપત્ર સાબિત કર્યું છે અને જોકે તેમના દ્વારા કેટલીક કબૂલાત કરવામાં આવી છે, હકીકત એ રહે છે કે તેમણે તમામ સંબંધિત દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા છે જે ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી

ઓછી હોવાની પુષ્ટિ કરે છે.

૧૧. આંક ૩૦ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૫ ડો. રેખાબેન પરમાર, સ્ત્રીરોગ નિષ્ણાત (ગાયનેકોલોજિસ્ટ) છે, જેમણે ભોગ બનનારની તપાસ કરી હતી અને આંક ૩૧ માં તેણીની શારીરિક સ્થિતિ પ્રમાણિત કરી હતી. જ્યારે આંક ૩૨ પર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૬ રામસિંહ ભાભોરે તપાસની વાર્તા વર્ણવી છે અને જોકે તેઓની ઊલટતપાસ કરવામાં આવી હતી, અપીલકર્તા પોતાની તરફેણમાં કંઈ સાબિત કરી શક્યો નથી. એફ.એસ.એલ. અહેવાલ પણ ભોગ બનનારના કપડાં પર આરોપીના વીર્યની હાજરીની પુષ્ટિ કરે છે.

૧૨. જ્યારે ગુનાના સમયે ભોગ બનનારની ઉંમર ૧૬ વર્ષથી ઓછી હતી અને તે રીતે તે સગીર હતી તેની પુષ્ટિ કરવા માટે રેકૉર્ડ પર આવા ચોક્કસ પુરાવા હોય, ત્યારે એકમાત્ર બચાવ પ્રેમ સંબંધો અને ભોગ બનનારની સંમતિ અંગેનો છે, જે ટ્રાયલમાં કેટલીક અનિયમિતતાઓ સાથે જોડાયેલો છે, મૂળભૂત રીતે જ્યારે આરોપી સજામાં ઘટાડા માટે અરજ કરે છે, ત્યારે તે ગુનાહિત કૃત્યનો સ્વીકાર કરે છે. તેથી, વ્યવહારિક રીતે તેણે ધ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૭૬(૨) (એફ)(આઈ)(કે) હેઠળનો ગુનો આચર્યો છે અને તેથી, તે માત્ર એટલા માટે કોઈ સહાનુભૂતિ અથવા સજામાં ઘટાડા માટે પાત્ર નથી કારણ કે તે થોડા વર્ષોની કેદ ભોગવી ચૂક્યો છે અને માત્ર એટલા માટે કે કેટલાક ચુકાદાઓમાં, ડિવિઝન

બેન્ચ અને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સજા ઘટાડી છે. એ અવગણી શકાય નહીં કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા સજામાં કરવામાં આવેલો ઘટાડો તે કેસોની હકીકતો અને સંજોગોના સંદર્ભમાં છે જ્યાં કોઈ સકારાત્મક પુરાવા નથી જ્યારે હાલના કેસમાં, ભોગ બનનારની પોતાની જુબાની છે અને જ્યારે ભોગ બનનાર સગીર છે, ત્યારે હું આરોપીને આવો લાભ આપવાનું કોઈ કારણ જોતો નથી.

૧૩. ઉપરોક્ત હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં લેતા, અપીલમાં કોઈ તથ્ય નથી અને તેથી તે આથી ફગાવી દેવામાં આવે છે.

(એસ. જી. શાહ, ન્યાયમૂર્તિ)

*પનસાલા

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.